

nast murrest lahti teinud, mis ka tüdruk pärrast üles võtnud.

Mees tabbati kohhe finni, kes siis ka kohto ees sedda tõeks tunnistas, et temma sedda sure makso eest teinud ja andis ka selle õige emma üles; agga mis se sedda ilmasüta tüddarlast aitas! Temma olli kül ilmasüta ma-ilma ees; agga kus olli temma terwis jänud? Temma otsato wallo, suur süddame hädda ja kumad filma-pissarad, need küssendasid taewa pole ja rõhhus tedda keige temma ello aea kuuni surmani. Menda olli se lapse tapja kaks innimest korraga surmanud. Siin näme nüüd, et kohtowannematte arro sel ajal ka weel lühhikenne on olnud, et neil mitte muud nõu on olnud, teise wiisi peäl arro sada, kas temma se lapse emma olli, ehk mitte, ja ekssid nisammo hirmsaste, kui se lapse tapja!

Sellepärrast walwago igga kohtomees ommas ammetis, ni suremas, kui wähhemas asjas, et temma mitte ilmasüta innimest eene aega hukka ei mõista ja pärrast isse selle eest Jummal õige wihha ja kange kohto alla ei lange, siin ajalikkult ja seäl iggaweste!

Se sõnna olgo allati teie filmade ees:

„Kes kaebab, kule üks lord sedda
Ja kaks lord kule teise süüd.
Kas kaebajal on ni suur hädda,
Siis otjust anna sinna nüüd!“
Üks Jummal ellab maas ja taewas,
Kes igga hinge hädda näab:
Ta aitab keiti ilma waewas
Ja ikka heldeks isjaks jääb.
Keit üllekohhut nuhtleb Temma
Ja siin ja teise ello sees!
Sest mõtle, kes sa ellad tänna,
Mis mõis sull' homme tulla ees!
Kes teisele siin auko kaewab,
Se isse siise langeb seäl
Ja pärrast ennast rängast waewab,
Et ta ei nõudnud rahho teäl:
Mis tahhad, et sull' teised tewad,
Ni te sinna neile ka,
Et keit so wagga ello näwad,
Ei ekki tõest siis ial sa.

Rahha: saddy.

Aastal 1806, kui Brantsus kui waenlane Saksamaal Brandeburgi ma-konda tungis, kartis üks tallomees wagga, et waenlane temma werrehiggiga tenitud rahha ärra saab risuma, kui ta